

Slovenski katoliški shod v So. Chicago

MRS. M. BRIŠAR GOVORI ZA NARODNO EDINOST MED SLOVENCMI. — K. S. K. J. SPREJELA 22 NOVIH ČLANOV MED TEMI TRI SLOVENSKE DUHOVNIKE POD SVOJE OKRILJE.

Mrs. Magdalena Brišar, podpredsednica društva sv. Ane št. 70, je imela naslednji govor:

"Večecen. g. gl. predsednik, preč. g. duhovni vodja, cenj. ostali gl. odborniki, čč. duhovščina, dragi sobratje in sestre in slavno southchicaško občinstvo!

"Čast mi je Vas pozdraviti v imenu ženskega društva sv. Ane št. 170, KSKJ. — Ko so svetovni dogodki konečno prodrlji mejo, ki je nas Medžimurske in Prekmurske Slovence dolga leta ločila od naše skupne matere Slovenije, tako, da smo v tej dolgi dobi postali nekak narod v narodu, se je tudi med nami ameriški Medžimurski in Prekmurski Slovenci zbudila zavest, da smo po krvi otroci ene matere. Tudi med nami se je vnelo hrepenenje iz tujčevega naroda v materno. Toda ona je daleč, daleč. — Ima pa tudi v Ameriki svojo namestnico, ki čuva njenim otrokom dve najdražji svetinji, ki jim jih je dala na pot v tujino, namreč vero in narodnost. In ta njena namestnica je K. S. K. J. (Gromovito ploskanje prekine govornico). — Proti njej smo začeli obračati svoje oči in stegovati svoje roke tudi mi tukajšnji Medžimurski in Prekmurski Slovenci. Naša verna in domorodna srca so nam narokovala, da spadamo samo v njo. In takrat se je začelo med nami živahno gibanje za pristop v KSKJ. namestnico naše matere domovine. — Najprej smo dvignile svoje zastavo me žene pod okrilje naše matere jednote, ki je nam rodila hčerko, katero smo dali ime društvo sv. Ane. In kmalu zatem je nam naša mati jednota rodila še enega sina, katerega smo krstili za društvo sv. Martina. (Živahno ploskanje.)

Mlade smo še, in ravno-zato, ker smo mlade imamo lepo prihodnost v roki; korajžo imamo in upanje, da polagoma vse, kar še med našim ženstvom katoliško in narodno misli in čuti, zbrano v društvu sv. Ane. In tistikrat g. gl. predsednik bomo me drugače govorile, ker nas je kot listja in trave in možem se tudi "bitati" ne damo! (Ploskanje po dvorani.)

In če ne boste med tem drugih jednotlivih ženskih društev pokrepili Vam bomo Vaš stol še pustile, ampak ženski podpredsedniški stol bomo pa me zasedle!

Bog živi vso našo danes tukaj zbrano armado in vse njene generale, posebno pa naše žentstvo, ki sestoji iz samih Miklovih Zal in junaških Blejk!

Dovolite h koncu samo še par besedi, naj pripomnim samo še to, morda so se komu čudni zdeli izreki Medžimurci in Prekmurci, posebno pa izraz Medžimurje. Mislim, da večini od Vas je kraj Medžimurje nepoznan kraj. A stari pregovor pravi, da vsak cigan svoje ga konja rod hvali in tako tudi jaz kot Medžimurka. Kraj Medžimurje so večinoma nazivali Medžimurski svet in ker sem tudi jaz pricvela z vrta Medžimurskega sem tudi po-

nosna nanj. Nas Medžimurke in Prekmurske Slovence je v starem kraju popolnoma ločila Mura, tako smo bili vsak za sebe. A tukaj v Ameriki nas več ne loči ne Mura ne Raba, ne Drava ne Sava in smo kar smo, samo Slovenci! (Pritrjevanje po dvorani.)

Želeti je, da med nami posebno ameriški Slovenci, Kranjci, Stajerci, Prekmurci, Medžimurci in tako naprej ne bi bilo nobene več meje, ker v resnici jo ni, le na naših jezikih se tupačam ponavlja. Naj izginje vsaka meja tudi na naših jezikih, naj ne bo nobene več meje, nobenega srankarstva več, naj nam je zadosti eno geslo in ime Slovenci smo! (Ploskanje med občinstvom.) Naj bi se vsak Slovenec(ka) zavedali, kaj je nam mati djala, ko nas je kot dete pestovala: Vsi ene krvi sinovi hčere — Majke Slave — Slovenec(ka) sem! tako mi je mati djala, ko me je dete pestovala, zatorej dobro vem, Slovenec(ka) sem! (Gromovito ploskanje po dvorani.) — Pozdravljeni tudi naši bratje Hrvti, kateri se tudi z nami združujejo in tako je tudi prav, ker Slovenec in Hrvat sta si uvek brat in brat! Bog Vas živi in hvala!"

Krasnemu govoru Mrs. Brišar je sledilo gromovito eplavdiranje med občinstvom, kar je pokazalo, da je govornica zadela na pravo narodno struno našega slovenskega ljudstva. Mr. Schiffrer se je kot stoloravnatelj junaški govornici lepo zahvalil za tako krasne vspodbudne besede, nato je pa naznanil občinstvu, da se bo sedaj vršil uradni sprejem novih članov in članic v KSKJ. — Tu je spregovoril še gl. predsednik Mr. Grdina in dal navzočim deset minut časa za agitacijo za nove člane za KSKJ. V ta namen je gl. predsednik določil deset minut odmora. Po odmoru je stoloravnatelj privedel 22 novih članov in članic na oder. Med njimi so bili trije slovenski duhovniki in sicer Rev. Benvenut Wnkler domači g. župnik, Rev. Blanko Kavčič pomožni g. župnik in Rev. J. Judnič župnik hrvatske fare v Gary, Ind. Občinstvo je pozdravilo nove kandidate (inje) z gromovitim ploskanjem.

Gl. predsednik je naredil na navzoče nove kandidate jednat nagovor in jim pojasnil, kaj je KSKJ. Nato se je vršil uradni sprejem, katerega je vodil gl. tajnik KSKJ. Mr. Zalar. Lepo je bilo videti, kako je nova skupina novih kandidatov na glas ponavljala obljubo in prisego, kakor to zahteva ritualni način sprejemanja v KSKJ.

Po slovesnem sprejemu je zopet zapela "Zarja" pesem "Pozdrav", nakar je stoloravnatelj nadaljeval z govorniškim programom. Predstavil je občinstvu Mr. Martina Kremesca gl. porotnika KSKJ. ki je nastopil viharno pozdravljen od strani občinstva. Njegov govor se je glasil:

(Dalje prihodnjic.)

ŠIRITE A. SLOVENCA!

DOBRO DOŠLI IN POZDRAVLJENI!

GLAVNI URADNIKI IN DELEGATJE D. S. D.

Danes dne 28. septembra ste se zbrali zastopniki Družbe sv. Družine kakor tudi zastopniki vseh lokalnih društev naše ugledne slovenske katoliške podporne organizacije D. S. D.

Naš list kot Vaše uradno glasilo Vas ob tej priliki najiskreneje pozdravlja, ter želi, da bi šesta redna konvencija ustvarila novo podlago tej Vaši ugledni slovenski organizaciji, da bi tako raztegnila svoja krila nad vse slovenske naselbine v Ameriki!

Dal Bog, da bi vse delo ki bo zvršeno na tej konvenciji nosilo Njegov sv. blagoslov, da bi bili vsi sklepi te konvencije v blagobit in procvit organizacije D. S. D. in slovenskih družin in posameznikov, ki se nahajajo pod okriljem te organizacije!

S temi željami Vas pozdravlja naš list in slovenska naselbina sv. Štefana v Chicago!

RIFIJANCI USTRAJAJO.

Abd-el Krim upa še vedno, da se bo otrešel nadležnih Francozov in Špancev. — Sidi Mohamed, desna roka Krima.

Glavni stan Rifijancev, Targhazit. — Napadani iz treh srtani; iz suhega in morja, kakor tudi iz zraka, se Rifijanci ne podajo, temveč vstrajajo v boju za svobodo. Dasi jim je takorekoč odrezana pot za dobavo potrebščin za preživljenje in orožje ter municijo, vendar jim ni upadel pogum, nasprotno, čim bolj so pritisnjeni k zidu, tem bolj pri srcu jim je njihova zemlja — svoboda, da — Rifijanci so danes podobni levini, ki brani svoje mladice, tako branijo oni svojo zemljo. Sidi Mohamed, mlajši brat Abd-el Krima, se nahaja v glavnem stanu v Targhazit, od koder daje povelja in je vedno v zvezi potom telefona z bratom, Abd-el Krimom, kateri se nahaja v mestu Ajdir, ki leži na obali Rifa. Mesto je veliko pretrpelo pred bombami francoskih letalcev.

"Eden vojak Abd-el Krima, je vreden deset francoskih bojnikov," tako trdijo okoli generalnega štaba Rifijancev.

PARIZ-NEW YORK LETALO PONESREČENO.

Dreux, Francija. — Letalo, katero je bilo zgrajeno nalašč za nameravani polet iz Pariza v New York. né da bi kje pristalo, je razdežano. Drzna letalca, ki sta nameravala podvzeti ta polet, sta se pri poletu za dosego rekorda v hitrosti, deset milj od tukaj ponesrečila. Treščila sta na zemljo, letalo je uničeno popolnoma, eden letalcev je zadobil težke, drugi lahke poškodbe.

25. SEPT. JE BILO

70 let, ko je večkratni milijonar John D. Rockefeller dobil delo kot pomožni knjigovodja pri neki tvrdki v Cleveland, O., ko je že šest tednov pahal po ulicah in iskal službe. V krogu prijateljev je obhajal to 70 letnico z igranjem golfa. Stari John D. šteje danes 86 let.

KRIŽEM SVETA.

— Pariz. — John Jacob Astor, dedič polkovnika John Jacob Astorja, kateri je našel žalostno smrt v valovih ko se je potopila plavajoča palača Titanic, leži v ameriški bolnišnici v Neuilly za legarjem, njegovo stanje je opasno.

— Grove City, Pa. — Dve deklici sta bili mrtvi in tretja težko ranjena, ko se je preukucnil truk v katerem so se peljali. Nesreča se je zgodila, ko je voznik prehitro zavil okrog vogala.

— London. — Angleška kraljeva dvojica je priredila zabavni večer s plesom za služabnike iz dvora, tudi kraljica Mary je plesala s služabniki.

— Chicago, Ill. — V petek večer je eksplodirala bomba, ki je bila položena ob steni restavracije na N. Clinton cesti št. 6 in napravila veliko škodo na poslopju, ogroženo je bilo življenje gostov. Skoro istočasno je bila druga razstrelba na 104. W. Monroe cesti, kjer je tudi precejšna škoda.

— Chicago, Ill. — Mrs. Lorraine Wardean in njenih sedem otrok od 6 mesecev do osem let starosti se nahajajo v bolnišnici vsled zastrupljenja. Sodiijo, da je bilo zastrupljeno mleko, katero so uživali.

— San Antonio. — Mrs. Ada Mc Cobb, vdova, stara 59 let, je bila najdena v stanovanju ležeča na tleh v mlaki krvi. Mrs. Mable Longworth, stara 30 let, živeča v isti hiši je bila aretirana na sumu, da je nameravala vdovo umoriti. V bližini težko ranjena so tudi naši okrvavljeno kladivo. Zlatnine v vrednosti \$10,000 je tudi zmanjkalo iz stanovanja žrtve, katera se bori s smrtjo v bolnišnici.

— Sofija, Bolgarija. — Tukajšnji listi so obsodili Ligo narodov kot orodje velesil. Spor med Turčijo in Vel. Britanijo radi Mozula ne more Liga poravnati, zato ostanejo še turške čete na meji, dasi po zatrdilu Turčije si oni ne želijo vojne z Anglijo, pač pa je njih dolžnost varovati svoje interese. Neko berlinsko poročilo se glasi, da se Rusija in Turčija pripravljata na vojno z Anglijo.

PONESREČENA PODMORNICA.

Ameriška podmornica S-51 se je potopila, v katero je zadel parnik "City of Rome." — 34 mož je našlo žalostno smrt v valovih.

New Port, R. I. — V petek večer je v bližini Block otokov zadel parnik "City of Rome" v podmorski čoln S-51 in ga potopil s posadko 34 mož. Takoj so začeli z rešilno akcijo, čoln bodo dvignili, ni pa upanja, da bi bil še kateri član posadke pri življenju. Ponesrečena podmornica se nahaja eno miljo dalje proč od mesta nesreče. Našel jo je letalec poročnik Hawkins.

Poveljnik Lewis D. Causey trdi, da ker prihajajo na površje kjer leži podmornica mehurčki, je znamenje, da uhaja zrak iz ponesrečenega čolna in je izključeno, da bi bili ponesrečeni še pri življenju; dočim trdi poveljnik križarke Putnam, C. Shaw, da ako ni čoln preveč poškovan je še upanje, da bodo nekateri pri življenju ostali, ker so imeli na čolnu zraka dovolj za 72 ur.

Mornariški tajnik Wilbur je dejal, da bi bil moral parnik, ki je zakrivil nesrečo ostati na mestu nesreče, dokler bi ne dobil ukaz, da lahko svojo pot nadaljuje. Ker pa to ni storil, bi pozval kapitan parnika City of Rome na odgovor.

Kapitan parnika City of Rome se izgovarja, da je rešil tri monarje ponesrečenega čolna, ki so bili ranjeni, in da je čutil dolžnost, da čim prej pride do obrežja, da se preskrbi s pomočjo za ranjence, ker v topljenemu čolnu itak ni mogel nič pomagati. Dalje tudi pravi kapitan, da je bila krivda podmornice, ker ni imela ob boku luči, kakor je predpisano.

Rešeni mornarji pripovedujejo, da bi bil parnik City of Rome lahko rešil več mož, zakaj to ni storil ni znano. Eden rešenih, z imenom Lira, je jokal kakor otrok, ko je pripovedoval o nesreči svojih tovarišev, za katere ni upanja. Nekaj strašnega so prestali, Lira je bil eno uro v vodi predno je bil rešen.

Podmorski čoln se je potopil v globčino 138 čevljev.

Iz Jugoslavije.

USTVARJA SE MOČAN OPOZICIJSKI BLOK. — ZOPET SILEN NALIV V OKOLICI CELJA IN V MARIBORU. VINOGRADI IN VRTOVI MOČNO TRPELLI. — DRUGE ZANIMIVE VESTI.

Opozicija se ojačuje.

V vrstah opozicije se opaža precejšnja živahnost. Tako poroča ljubljanski "Slovenec". Ta živahnost se kaže predvsem v razpravljanju o nekaterih zadevah, ki so vsem opozicijskim grupam skupne, ter v skrbni pripravi za jesensko skupščinsko zasedanje. V političnih krogih se je začelo govoriti o približevanju HZ k Davidovičevi stranki; v zvezi s predstoječim parlamentarnim delom se namreč v opozicijskih krogih pretresuje, kako bi prišle opozicijske skupine še v tesnejše zveze med seboj in kako bi se čim učinkovitejše postavile nasproti vladni večini. Zato ni izključeno ustvarjanje novega opozicijskega bloka na mnogo širši podlagi kakor sedaj. Dasi predstavljajo vladne večine o tem formiranju močne opozicijske grupe v javnosti neradi govore, se vendar zanimajo in so radi tega v precejšnjih skrbih.

Poplava.

V četrtek dne 3. sept. je pričelo v Celju in okolici močno deževati. Istotako je tudi bilo v gornji Savinjski dolini, ker je preplavila Savinja vse bregove in se razlila po bližnjih travnikih, poljih in nasadih ter povzročila zopet — to je letos že drugič — velikansko škodo. V koliko še niso kmetje spravili svojih pridelkov s polja, je v odvoje vse odplavilo. S tem je bila prizadejana našim poljedelcem velikanska škoda.

Silen nalive smo imeli v noči od četrta na petek in v petek dopoldne dne 3. sept. v Mariboru. Lilo je neprestano. Voda je tekla po ulicah, kakor v potokih. Vrtovi v mestu in vinogradi v okolici so močno trpeli. Po dolinah je uničena vsa še nespravljena otava. Ze dolgo ni bilo takega naliva.

Nesreča.

Pod odrišč lokomotive je padel rudar Bervan Anton iz dnevnega odkopa na Doberni pri Trbovljah in si pri tem zlomil desno nogo.

Plaz na dnevnem odkopu Doberna.

Po hudem deževju so nastali na Doberni plazovi, ki ogrožajo, da se delni obrat začasno ustavi. Zgornji bager je deloma razsut, nova glavna železnica, ki je bila šele prejšnji mesec kolavdirana je tudi v bližini spodnjega bagerja raztrgana, in je bil odnesel pri tej železnici tudi štiri vagoni. Plazovje se najbolj razširja med spodnjim bagerjem in novim vrtiljakom. Delavstvo je pridno na delu, da reši, kar se rešiti da. Tudi na dnevnem odkopu obrata "Neža" dela plazovje veliko škodo. Tu se je počela pa zgornja plast zemlje premikati proti nižje ležečim etažam. Tudi tu je obrat ogrožen.

Poroke v Mariboru.

Dne 5. sept. so se poročili v stolnici: Dr. Vlado Muha, sodnik iz Ptuja z gđ. Vando Trost, zasebno uradnico; g. Aloiz Hrašovec, zasebni uradnik z gđ. Ljudmilo Lackner, zasebno; g. Ivan Copetti, tr-

govec z g. Ano Copetti, trgovčevu vdovo. Dne 2. t. m. pa se je poročil v frančiškanski cerkvi gosp. Tischler Ernest, trgovec v Vilanju z gđ. Emo Planinc, gostilničarjevo hčerko.

Slovenci v Franciji.

Primorani smo se zopet oglašili in razložiti naše delo in življenje. Zene tistih mož, ki se nahajajo v Franciji ali pa tisti, ki pridejo domov iz Francije, se zelo pohvalijo s Francijo. V resnici pa ni tako tu v Saargebietu. Res, da se več zaslužijo, toda samo pri stavbenih delih, ki pa niso vsak dan radi vremena. Delo traja le toliko časa, da je stavba končana, torej kvečjemu šest tednov. Potem smo pa brez posla po 8 do 14 dni. Kar si poprej prista, dal, pa v času, ko si brez posla, porabiš. Tudi nekateri gozdni delavci in tesači so nekaj zaslužili, pa so redki. Živimo pa samo ob kruhu in kavi, le malo lokateri si kupi večših kaj mastnega. Kuhanih jedi tu ne poznamo. Rudarji imajo pa res zelo majhno plačo, da si v resnici ne morejo nič prihraniti. Mnogi pridejo sem, pa nimajo nič denarja, ne dela, ne jela.

Obesil se je

1. sept. t. l. v Gaberju št. 53 20 letni hlapec pri Novaku Franc Kozobran iz Šmarja pri Jelšah. Vzrok samomora ni znan. Bil je zelo mirne narave, priden in delaven hlapec. Gotovo se mu je omračil um.

Samomorilec.

V gozdu pri Veliki Preski so našli m. m. obešenega Janeza Kotarja, posestnika z Velke Gobe v litijskem okraju. Pogrešali so ga že od 14. avgusta in ker je žel del časa hodil zamišljen ter se menil, da se boji za živino, da mu je ne vzamejo v vojno in več takih stvari, so takoj sumili, da si bo kaj naredil ter ga iskali, pa šele v nedeljo 23. avg. so ga našli vsega gnilega.

ŠIRITE A. SLOVENCA!

DENARNE POŠILJATVE

V JUGOSLAVIJO, ITALIJO, AVSTRIJO, ITD.

Naša banka ima svoje lastne gnyet s pošto in zanesljivimi bankami v starem kraju in naše pošiljate so, dastavljene prejemniku na dom ali na znanjo pošto točno in brez vsake odbita.

Naše cene za pošiljke v dinarjih in hrah so bile večraj sledeče:

Skupno s poštino:	
500 — Din.	\$ 9.60
1,000 — Din.	\$ 18.85
2,500 — Din.	\$ 47.00
5,000 — Din.	\$ 93.50
10,000 — Din.	\$ 186.00
100 — Lir	\$ 5.00
200 — Lir	\$ 9.65
500 — Lir	\$ 23.25
1,000 — Lir	\$ 45.25

Pri pošiljtvah nad 10,000 Din. ali nad 2,000 Lir poseben popust. Ker se cena denarja čestokrat manja, dostikrat docela nepričakovana, je absolutno nemogoče določiti ceno vnaprej. Zato se pošiljate nakazuje po cenah onega dne, ko mi sprejemo mo denar. DOLARJE POŠILJAMO MI TUJI V JUGOSLAVIJO IN SICER PO POŠTI KAKOR TUDI BRZOJAVNO. Vse pošiljate naslovte na—SLOVENSKO BANKO ZAKRAJŠEK & ČEŠAREK 455 W. 42nd ST. NEW YORK CITY

AMERIKANSKI SLOVENEČ

PRVI IN NAJSTAREJŠI SLOVENSKE LIST V AMERIKI.

Ustanovljen leta 1891.

The first and the oldest Slovenian Newspaper in America
Established 1891.

Izhaja vsaki torek, sredo, četrtek in petek razven dneva po prazniku. —
Issued every Tuesday, Wednesday, Thursday and Friday except the day after
holiday.

PUBLISHED BY

Edinost Publishing Company

1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILLINOIS

Telephone: Canal 0098

Cene oglasom na zahtevo. — Advertising rates on application.

NAROČNINA:	Za Zedinjene države za celo leto.....	\$4.00
"	Za Zedinjene države za pol leta.....	\$2.00
"	Za Chicago, Kanada in Evropo za celo leto.....	\$4.75
"	Za Chicago, Kanada in Evropo za pol leta.....	\$2.50
SUBSCRIPTION:	For United States per year.....	\$4.00
"	For United States per half year.....	\$2.00
"	For Chicago, Canada and Europe per year.....	\$4.75
"	For Chicago, Canada and Europe per half year.....	\$2.50

Številka poleg Vašega naslova na listu znači do kdaj imate list plačan. —
Obnovite naročnino točno, ker s tem veliko pomagate listu.

Dopisi važnega pomena, ki se jih hoče imeti priobčene v gotovi številki,
morajo biti doposlani na uredništvo pravočasno in morajo biti prejeti vsaj dan
in pol pred dnevom, ko izide list. Na dopise brez podpisa se ne ozira.

Entered as second class matter August 10, 1925, at the post office at
Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

H konvenciji D. S. D.

Slovenske podporne organizacije v Ameriki imajo bogato
in zanimivo zgodovino za seboj. Podpirati uboge v boleznih in
nezgodah, pomagati zapuščenim vdovam in malim otročičem,
ko jim pobere smrt ljubljenega očeta ali obratno mater, je plemenit namen.

Ta namen je pri vsaki organizaciji navšilji. Zato bi morali
oni, v katerih rokah je usoda naših organizacij paziti, da bi za
ta namen najbolj delovali.

Doba med konvencijami je doba prakse in praktičnega po-
izkušanja v izvajanju, kar se na konvenciji sklene in odobri. Na
konvenciji je vse delo bolj teoretičnega značaja, delo po kon-
venciji, ko se sklepe izvaja, je izvajanje v praksi. Zato se čestokrat
pokaže, da nekateri sklepi, ki so se na konvenciji zdeli do-
bri in koristni, so po konvenciji v praksi čisto drugačni in
tupatam morda še nepraktični. So pa tudi slučajji, ki jih raz-
nim društvenikom nikakor ni mogoče predstaviti v dovolj po-
jasnjeni sliki, da bi videli že v teoretiki njih važnost za bodo-
čnost.

Pri razpravah pri D. S. D. pred konvencijo je bilo jako
malo onih, ki so se razprav udeležili, dasi je treba in potrebno
mnoho izboljšati in predgugati ravno pri tej organizaciji, da
bo dobila pravi pomen in namen med slovensko javnostjo v
Ameriki. Gledati je treba, da se postavi našo organizacijo na
stališče poslovanja, ki ji bo dovoljeno poslovati v vseh državah,
kjerkoli biva naše slovensko ljudstvo. Gledati je treba, da bo
naša organizacija imela ugodnosti za razvoj in napredek in da
ne bomo vedno na eni in istem mestu. To se stori, ako se ji
postavi na ono poslovno stališče, da se ji bodo odprle vrata za
poslovanje še v drugih državah.

Upostavitve Fraternal Congress lestvice bo morda trda kost
za našo konvencijo. To morda iz večih razlogov, kateri pa ni-
majmo prave podlage. Taki razlogi so preveč navezani na za-
namsko dobo in se zato tudi nato opirajo, češ, dobro je, kakor
je bilo doslej in tako najbo še znanprej. To mnenje je pa napačno.
Kajti, kar je danes dobro ni v več ozirih več dobro jutri.
Časi se spreminjajo in z njimi okoliščine, v katerih živimo.

Poglavitvo pa je, da se naši mladi organizaciji odpre vrata
za poslovanje tudi v vseh drugih državah. To je pa nemo-
goče s sedanjo lestvico. Ako hočemo to, potem ste primorani
sprejeti Fraternal Congress lestvico, ki bo dala organizaciji
zanesljivo podlago za solventnost. Zato bo vsak, kateremu je
le količkaj organizacija pri srcu deloval za Fraternal Congress
lestvico.

Naš prav dobrohotni nasvet Družbi sv. Družine in zborujo-
čim delegatom je, da naj to vprašanje temeljito preštudirajo.
Povdarjamo, ako hočete, da bo D. S. D. dobila svoj pravi bratski
pomen in namen v širšem pomenu besede, tedaj dajte Vaši mladi
katoliški podporni organizaciji v roke Fraternal Congress
lestvico. In videli boste, kako se bo razvijala in rastala. Le ni-
kar se ne braniti onih sredstev, ki so se drugje skazali za kor-
istne in dobre.

Zato ne prezirimo najvažnejših sredstev, da se z njimi po-
speši širši razvoj in širši napredek naše ugledne mlade katoliške
podporne organizacije Družbe sv. Družine.

To so naši skromni nasveti ugledni slov. podporni organi-
zaciji D. S. D. katera hoče življenja in tudi zaslužiti, da se širi,
napreduje, raste in procvita med slovenskim narodom v Ame-
riki!

Barberton, Ohio.

Vročina je pojenjala in dnevi se krajšajo. Noči postajajo daljše, s tem nam preostaja tudi več časa za čitanje časopisov, katerih imamo Slovenci na izbero. Kar se mene tiče so zanimam le za katoliške in komaj čakam pošte, da hitro prebrskam list. Posebno me zanimajo dopisi, kjer se takorekoč ena naselbina pogovarja z drugo. Samo to je škandal, da nas je več, ki rajne beremo, kakor pišemo, pa vendar, da ne zaostanejo barbertonske novice, eden ali drugi iz kakega kota posveti in naznani javnosti, da se tudi mi še vedno držimo zemljske oble. Kar se tiče dela je nekako srednje. Seveda mora biti človek zelo previden, da se pošteno preživlja, posebno, kjer šteje družina po 6 ali več članov. Na bogastvo ni za misliti, to prepustimo onim, ki so v milijone zaljubljeni. Mi pa imamo druge skrbi in smo vseeno zadovoljni.

Gospa Storklja tudi možato koraka od hiše do hiše, tako je nedolgo tega potrkala na vrata lepe nove hiše rojaka Josip Lekšan ter pustila v naročju soproge zalega sinčka. Pri rojaku Josip Hiti pa lušno hčerko. Odtu jo je mahnila pa po bližini v Sherman ter pustila pri Centovih za spomin fletno punčko. S tem se je številu dobrih faranov spet pomnožilo in če bo šlo tako naprej bo naša cerkev kmalu premajhna. Saj so že sedaj vsako nedeljo sedeži vsi polni. Kako bi pa tudi ne bili saj našega blagega g. župnika imamo vsi radi, ker nas, kakor dobri pastir vabijo skupaj.

Večno zvestobo sta si obljubila Mr. Josip Šega in Mrs. Theresa Lintol, ker je pa Joe fant od fare je peljal svojo nevesto takoj po očetni na ženitovanjsko potovanje, kjer sta se mudila teden dni. Zdaj pa stanujeta pri nevestinih stariših. Novemu paru želimo obilo sreče v novem stanu!

Kar je pa najbolj važno pride pa nazadnje namreč, vsa barbertonska društva so se složno roka v roki poprijela resno dela ter se pridružila akciji, katere namen je pomagati slepim revežem v stari domovini. Zbrali so se zastopniki (ice) vseh društev ter sklenili prirediti skupno veselico, katere dobiček se pošlje v Ljubljano na Glasbeno Matico, da ona preskrbi, da se tem revežem postavi v Ljubljani lastni dom. To je zares plemenita ideja. Prvo se je zato zavzel dr. Domovina, katero je tudi obljubilo brezplačno dvorano zato prireditev, kar zaslužiti dr. Domovina vse priznanje.

Nekaj lepega bo pa tudi, ko se bomo menda prvič zbrali vsi skupaj neoziraje se na to ali ono prepričanje. S tem bomo pokazali, da nismo samo člani ene ali druge stranke ampak tudi bratje in sestre, ki smo skupno pripravili celiti rane našim trpinom onstran morja. Zatorej ste vsi vabljeni dne 24. oktobra na veselico, kjer si bomo prijateljsko podali roke, da bo zabava tem lepša, sta nam oba pevka društva obljubila, da skupno zapojejo nekaj krasnih slovenskih pesmi. Ker bo na omenjeni večer igrala tudi najboljša godba je pričakovati obilo udeležbe. Če pa slučajno kdo nezna lepo sukati pete ima do tedaj pa še čas, da se nauči. Apeliram posebno na takozvani nežni spol, kajti moški so vsi obljubili, da niti enega valčka ne zamude.

Začetek veselice bo točno ob 7. uri zvečer. Vstopnina samo 50c. za moške, 25 centov za ženske. Spomnite se torej procega izreka, ki pravi: Odprsi se — odprsi roke in oširaj bratovske solze!

Mrs. Jennie Ožbolt.

Waukegan, Ill.

Odbor društva sv. Jožefa, št. 53, K. S. K. Jednote, Waukegan, Ill. si šteje v prijetno dolžnost, da se na tem mestu zahvali vsem vdeležencem, kateri so pripomogli, da se je slavnost 25 letnice društva na tako lep in sijajen način praznovala. V prvi vrsti se moramo najtopleje zahvaliti Rev. John Plevníku, župniku iz Joliet, Ill. ki se je odzval na naše povabilo in daroval slovesno sveto mašo za žive in mrtve člane in članice našega društva. Nadalje hvala domačemu župniku Rev. Fr. Ažbetu za tako krasen govor v cerkvi, ker je po njegovem priporočilu sodeloval tudi orkester Holy Name s cerkvenim pevskim zborom v čast božjo. Ravno tako hvala tudi ostali častiti duhovščini, ki je pomagala pri službi božji. Zahvaliti se moramo tudi častitim šolskim sestram, ki so tako lepo okrasile cerkev za to izvanredno slavnost. Nadalje se moramo zahvaliti sobratu Josip Zalarju, glavnemu tajniku iz Joliet in sobratu Martin Kremsecu, porotnemu odborniku K. S. K. Jednote iz Chicago, ki sta s svojo navzočnostjo in s svojimi govori slavnost še bolj povzdignila. Hvala Mr. Albin Zakrajšku, zastopniku "Amerikanskega slovenskega" iz Chicago ter sobratu Frank Opeka, glavnemu nadzorniku K. S. K. Jednote, Waukegan, ki je kot stoloravnatelj vodil celo prireditev, da je tako sijajno izpadla. Nadalje se najlepše zahva-

ljujemo naslednim društvam, ki so se blagohotno odzvala našemu povabilu ter se vdeležila naše slavnosti: Društvo sv. Alojzija, št. 47, K. S. K. Jednote, društvo sv. Martina, št. 178 K. S. K. Jednote; društvu Marije Pomagaj, št. 78, K. S. K. Jednote, vsi iz Chicago, Ill.; dalje društvu sv. Jožefa, št. 2, K. S. K. Jednote, društvu sv. Franciška Saleškega, št. 29, K. S. K. Jednote ter društvu sv. Genovefe, št. 108, K. S. K. Jednote, vsi iz Joliet, Ill. Nadalje društvu sv. Janeza Evangelista, št. 65, K. S. K. Jednote, ter društvu sv. Ane, št. 176, K. S. K. Jednote iz Milwaukee, Wis., društvu Marije Pomagaj, št. 79, K. S. K. Jednote, društvo sv. Ane, št. 127, K. S. K. Jednote, društvu Presvetege Srca Jezusovega, št. 1533 C. O. F., društvu sv. Družine, št. 6, D. S. D. ter slovenskemu samostojnemu društvu Vitezov sv. Jurija, vsi iz Waukegan, Ill. Vsem društvom se najtopleje zahvaljujemo za njih obilno vdeležbo ter jim obljubujemo ob priliki vrniti njih poset.

Zahvaliti se moramo tudi vrlim kuharicam, ki so se trudile, da so priredile tako okusen obed. Ravno tako tudi dekletom, ki so vse te okusne stvari cenjenim gostom servirale. Nadalje se moramo zahvaliti cerkvenemu pevskemu zboru, Ukaleli Girls, Dramatičnemu klubu, ki so s svojim petjem in igrami zabavali goste med banketom. Zal, da je moralo več točk izostati iz programa vsled neznozne vročine. Ravno tako se moramo zahvaliti pripravljalnemu odboru, zlasti okrašenemu odboru, ki je pod vodstvom Mr. Frank Ogrina s pomočjo Mr. John Heraverja, Mr. Lovro Musiča, Mr. Joe Heraverja in Mr. Frank Musič in njihovim soprogram, ker so vse tako lepo okrasili pri cerkvi in v dvorani. Zahvaljujemo se tudi za lepo vbrano potrkavanje iz zvonika. Nadalje se zahvaljujemo vsem onim, ki so na katerikoli način pripomogli, da se je naša slavnost na tako sijajen način obnesla. V imenu društva sv. Jožefa se vam najlepše zahvaljujemo in obenem prosimo, da nam oprostite, ako ni bilo vse, kakor bi moralo biti, ker prvič zaradi pomanjkanja prostora, drugič nismo mogli postreči kakor je bila naša želja.

Pripravljalni odbor društva 53, K. S. K. J.

So. Chicago, Ill.

Ubogih žarkometar! Koliko dela in truda boš imel, ako boš hotel res prodati dim in saje v So. Chicago! Žarkomet, le posveti, o le posveti k nam posebno v nekatere kraje, boš videl,

koliko smradu in saji je ne pri "franciškanskih hlapcih," ampak pri gotovih brateh. Radi bi videli, od koga in s čim so ti "franciškanski hlapci" napumpani in hipnotizirani, da vidijo vse črno in umazano. Hipnotizirani! — Hahaha! To pa to! Sirotka, ali pa veš, kaj ta beseda pomeni. Hipnotizirani pač nismo mi, ampak ti, ki bedec spiš in si od rdeče farbe tako zaslepljen, da vidiš pri nas vse črno in umazano. No, no, novodobni sv. Peter! Vidimo, da se vendarle izza mladih let spominjaš še nekoliko besed iz sv. pisma, ko praviš: "Kdor za meč prime, bo z mečem končan." Kdo bo pa končan?! —

Povej nam, ljubi Peterček, kateri člani S. N. P. J. so pa "na potu" — in kje je tisto slavno pevsko društvo, za katerega se vedno skrivaš! Ubogo reveš! Kot član S. N. P. J., povej nam, ali si bil že kdaj v Lemontu? —

Sedaj, ko smo prebrali tvoj dopis z dne 21. sept. t. l. v "Prosveti," smo pa prepričani, da imaš res sajaste oči, da vidiš namestu korenin in dreves samo strojnice in topove, ki jih baje vlivajo v Lemontu. Zato ti, o boječji Peterček, damo en prijateljski nasvet: Eden Peter je nekdaj vtaknil meč v nožnico — ti pa zdaj jeziki za zobe. Bojiš se vsake sence — kaj pa še le pesti ali stolov!!

Kikiki! — "Prosveta" govori. Žarkomet zasveti in — zasmrdi. Živel član S. N. P. J.!

Faran.

Za sestrično čast.

Mika Jovičič, delavec v tobačni tovarni v Banjaluki, oženjen in oče več otrok, je sklenil nedovoljeno znanje z mladim dekletom. O tem je zvedela njegova žena Milena, ki je obvestila svoja brata. Leta sta takoj sklenila maščevati čast svoje edine sestre. Počkala sta Miko v mestnem parku in ko je prišel, mu je mlajši brat, aktiven narednik, zabodel bajonet v srce. Javičič je na mestu izdihnil.

Prerazgrete mlade glave.

V Belgradu se je ustrelil jurist Milutin Ubavkič. Iz pisma, ki ga je zapustil, je razvidno, da se je ustrelil samo zato, ker sta si dala s prijateljem častno besedo, da izvršita samomor. Prijatelj — Svetolik Joksimovič — je bil pametnejši in je smatral stvar za šalo. Ubavkič je menil, da mora besedo držati.

Svinja požrla otroka.

V vasi Studenci v Bosni je odšla žena tovarniškega delavca Čosiča za nekaj minut iz hiše in pustila svojega otroka brez nadzorstva. V ženini odsotnosti pa je prišla v sobo svinja, ki je na tleh se igrajočega otroka požrla. Ko se je mati vrnila, je našla le še nekaj kosti svojega otroka na tleh.

Poštenje bi se ne vpoštevalo tako visoko, ko bi ne bilo tako redko.

DROBNE VESTI IZ DOMOVINE.

Umrla je v Kovitih pri Dobrničju dne 30. avg. Anica Žerjav, poštna odpravnica v Dobrničju, stara 23 let.

Sin ministra in poslanca Radičeve stranke dr. Superina se je poročil v pravoslavni cerkvi v Splitu.

Tudi v Bosni je divjala silna nevihta. V okolici in kraju Derventa je poškodovanih okoli tisoč hiš: Teča ponekod debela kot jabolka, je silno padala.

Pogorel je kozolec Francu Anžiček usnarju v Škocijanu št. 42.

Na vlak je skočil, ko se je vlak že pomikal Tomo Antolovič iz Požege. Ko je visel na vladu komaj z eno nogo, se je zašel ob kup drv. Padel je vsled tega tako nesrečno, da si je zlomil obe nogi. Umrl je v bolnici v Novi Gradski.

Masten plen. Iz Amerike se je vrnil v svojo domovino kmet Kosta Milovič iz Slatine. V Zagrebu je zamenjal svoje dolarske prihranke in je prejel 130 lepih, novih 1000-dinarskih bankovcev. Vesel je odšel v gostilno in na to molo kolodvor kjer je v čakalnici trdno zaspal. Ko se je zbudil, je denar iskal zastoj — bil je okraden.

Medvedovko je ustrelil posestnik Janez Zupancič iz Tivolca pri Strugah (Dobropolje).

Iz Sarajeva poročajo, da se je vstrelil tam Slovenec orožnik Avgust Vrhovnik. Vzrok samomora, življenje se mu je zamerilo.

Savinjska dolina. Dne 30. avg. je šofer kemične in lesne industrije zadel z avtom v drevo ob državni cesti. Prednji del avtoja je poškodovan, tudi šofer je zadobil težke poškodbe. Posledice dviganja valute. Nekaj posestnik v Letušu je prodal nad 1700 kg težke vole za 56.000 kron. Iste vole bi lahko že lansko leto prodal za 80.000 kron. To je toraj dobiček celoletnega truda.

Dne 30. avg. se je obhajala v Olševku lepa slavnost nove maše, katero je pel č. g. Janez Kozelj D. J. iz ugledne Krljeve rodbine.

Osilnica. Letos pri nas njeve samo razkopavamo, ko smo druga leta rekli, da krompir kopljemo. Zelo ga je malo, a glavna hrana je. Tudi drugi pridelki so pičili. Živina brez cene, a druge potrebščine so ostale pri isti ceni, delavci pa brez zaslužka. Vsako leto je slabše.

Sv. Rupert v Slov. Goricah. Mrak tihe žalosti je ležal nad Gornjo Voličino. Kruta smrt je obiskala nenadoma in nepričakovano dobro hišo Štuberjevo ter je iztrgala sedaj edino sedemnajstletno hčerko Liziko, ki je bila tudi Marijina družbenica. Zastrupila se ji je kri. Ko so se oglasili mili ruperški zvonovi, nihče ni mogel verjeti, da leži Štuberjeva Lizika na mrtvaškem odru.

Moja pot po svetu.
Spisala Helena Turk.

So namreč samo nekatere prejare za noter brez vrat. Okna z lesenimi zatvornicami in brez šip. Po tleh sama shojena zemlja. No, pa ker tam ni mraza in zastojno stanovanje je vendar dobro, zlasti za one, ki niso nič denarja prinesli seboj. Od cele skupine z Jeršanovimi je prinesla samo Helenica 5 goldinarjev denarja in še tisto je posodila gospodarju, da so kupili za prvo silo za živež. Za pohištvo seveda še misliti ni bilo, pa tudi potreba ni bilo, saj se je dobilo dosti lesa. Da so le deske in pa kofli, pa je zadosti. Deske se porabi za stranice in podnice, pa koruzne slame gori in se spi. Miza pa ravno tako. Zabije se štiri kole, gori par desk in je miza, zakatero se ni bati, da bi se prevrnila. Taka miza je tudi za pijače dobra, ker lahko razbijajo po njej,

pa se ne prevrne in niti na pijačca ne pade. Pijače je bilo po teh krajih mnogo, zlasti žganja (pinge) katerega so kuhali iz sladkornega trnja, ki je za proizvanje alkohola, kakor nalašč.

Po par dnevih so si lepo vredili v hiši. Sele sedaj se je začela Helenica spominjati svojih starišev in domačega ognjišča. V tem neprijetnem stanovanju ni nikogar poznala. Včasih je šla h Kovačevim nad oranže, ki so jih imeli celi kup na tleh, tam se je malo zamotila. A želja in hrepenenje po domačih in domači, grudi se jo je lotevala čedalje bolj. Prijetnost domačega ognjišča se spozna še le v tujini. Po tem kratkem počitku pride nekega jutra ukaz, da morajo iti vsi novi naseljenci na delo v kavine nasade. Dobili so posebne matike, kopalnice in odšli so. Delo ni bilo težavno, ker zemlja je rahla brez plevela, zraven pa še tako lepa narava, vedno zeleno in kavino grmje, vojn cvetlice. In ker je tega drevja in grmovja nasajenega milje in milje daleč na okrog ter semintja, kako oranžno, ali kako drugo sadno drevje vmes, zato je res krasen pogled v tako daljavo.

Tudi Helenica je začela mahati z motiko, kakor bi bila doma na krompirjevi njivi. Toda kmalu jo je miril neki črnc, da je tu treba delati drugače. Sicer ga ona ni razumela, ampak drugi so ji potem dopovedali, da tu ni treba matike tako vihteti, da tu se lažje dela itd. "Še boljše," si je mislila Helenica in pridno delala naprej. "Bog ve, kako kaj plačajo tukaj," tudi nato je študirala Helenica.

Prvi dnevi so v tem novem svetu še nekako prijetno potekali. A novo življenje, vedno enaka hrana fižol in riž, riž in fižol, take hrane ni bilo mogoče dobiti kot doma, zato se Helenici, kakor tudi drugim ni preveč dopadlo to življenje. Dobila se je koruza za polento, potem radič italijanska salata. Krompirja, zelja, kakoršnega so imeli doma tam ni bilo. Pozneje so dobili včasih sladki krompir (Patados dose), kateri je jako dober pečen ali kuhan, se celo na trgu prodajajo kuhanega. In sladkemu krompirju podobno je neki pridelek južnih krajev pod imenu "Mandioča," ki pa nima skoraj nikakega okusa, to služi mesto krompirja po južnih krajih.

Helenica je delala v kavinih nasadih samo 11. dni, nakar je dobila še precej dobro službo pri neki bogati italijanski družini (gospod je bil zdravnik), kjer se ji je jako dopadlo, zlasti še, ker je bila družina jako pobožna kaj takega res ni pričakovala, dasiravno je bila doma navajena moliti vsaki večer rožni venec. Toda, kakor je bil pa ta gospod se je kar čudila. Akoravno je bilo še toliko ljudi na obisku, vendar, kadar je prišla ura molitve tedaj pa: kdor hoče moliti naj ostane, kdor noče pa lahko gre. Tako je ukazoval gospod sleherni večer. Helenica je imela primerno ne preveč dela, za vse je bilo dobro, ko bi le kaj razumela jezika, a drugega kot slovenskega ni znala. Nič ji ni ugajalo, ko je vedno čula italijansko čebljanje: "vija-mija-vija-mija, razumela pa nič. Dobila je v koloniji neko hrvatsko dekle, katera je dobro znala italijansko, ta ji je večkrat tolmačila; toda učenje je šlo le počasi. Kadarkoli so govorili italijansko je mislila, da jo obrekujejo.

Ob nedeljah so hodili k sv. maši iz one kolonije, kakor tudi Helenica v bližnje mesto eno uro oddaljeno v cerkev sv. Križa (Santa Cruz). Bilo je neko nedeljo, kmalu potem, ko je Helenica novo službo nastopila, ko ji je šlo več skupaj jutraj k sv. maši k sv. Križu. Ker pelje pot skozi mali gozdič zato ni prav varno, po njej posamezno hoditi, zlasti za dekleta ne. Takoj po sv. maši so se ljudje pa razšli po trgovinah, kupovati razne stvari, zato so se eni zamudili več ali manj. Tudi Helenica si je imela nekaj več za kupiti, tako, da je družba vsa odšla ter je sama tam ostala. Straha ravno ni nikdar poznala, zato ni morala nič, ako ravno je morala sama skozi gozd. Toda, kakor je pričela tisto nedeljo korakati proti gozdu, je srečala nekega mladega gospoda. Ona pa je šla kar naprej brez straha. Ni bilo pa še par minut, ko začuje za seboj stopinje in ko se ozre, vidi, da gre isti gospod za njo, ki ga je ravnokar srečala. Sedaj se je pa vendar ustrašila. Po kaj neki gre nazaj, si je mislila, pa že jo je začel obgovarjati, ona seveda ni razumela nič, kako italijansko besedo je odgovorila, pa še tisto je bilo vse narobe, vendar, kakor ga je razumela, jo je hvalil. (Dalje sledi.)

Tvoj nedeljski tovariš.

Rev. J. C. Smoley.

TEDENSKI KOLEDAR.

18. po bink. — Jezus ozdr. mrtvoudnega. M. 9.

4 **Nedelja** — Frančišek Asiški spoz.

5 **Ponedeljek** — Placid in tov. mač.

6 **Torek** — Bruno opat.

7 **Sreda** — Sv. Rožni venci Bl. D. M.

8 **Četrtek** — Brigita, vdova.

9 **Petek** — Dionizij in tov. mač.

10 **Sobota** — Frančišek Borja, spoz.

OSEMNAJSTA NEDELJA PO BINKOŠTIH.

In je prišel v svoje mesto. Mat. 9. 1.

Kristus Gospod je prišel v mesto Kafarnaum, da bi tam učil božjo besedo. In res čudno je kako imenuje evangelist to mesto; imenuje ga "Gospodovo mesto," ker pravi, da je prišel "v svoje mesto." V svoje mesto — torej Gospodovo mesto.

S čim se je pa to mesto tako odlikovalo, da je zaslužilo ime "Gospodovo mesto?"

To vprašanje je vredno, da ga premišljamo. Kako velika sreča bi bila za našo naselbino, za našo župnijo, če bi je mogli imenovati "Gospodovo župnijo," ko bi vsak oseba v naši župniji imela lastnosti, katere so imeli Kafarnaumčani. Bile so na posebno tri lastnosti, s katerimi so se odlikovali Kafarnaumčani; je to: trdna vera, krščanska ljubezen in strah božji.

Kafarnaumčani so se odlikovali po živi veri. Odkod imamo za to dokaz? Imamo jih dovolj v sv. Pismu. Opozorim vas samo na dogodek, ki je znan vsem, ki sem vsako nedeljo prebere v cerkvi: Kristus Gospod je prišel nekoč v Kafarnaum, in pristopil je k njemu vojaški stotnik in ga prosil: "Gospod, mojega hlapca je zadel doma mrtvoud, in veliko trpi." In Jezus je rekel: "Prišel bom doli, pa ga bom ozdravil." Nato je odgovoril stotnik — pomenljivo so njegove besede: "Gospod, nisem vreden, da greš pod moj streho, reci le besedo, pa bo ozdravljen moj hlapec."

Kako krasne besede, kako krasna vera v Jezusa Kristusa! Gospod, nisem vreden. Ti si več kakor navaden človek, ti si Sin božji; sem sicer stotnik, nekaj veljam — vendar nisem vreden, da bi ti prišel pod mojo streho. Samo besedo, eno samo reci, tebi o Gospod, je vse mogoče; s samo besedo ga boš ozdravil, vsaj si vsemogočni Gospod! Kako krasna, kako trdna vera? Kristusa samega je ta vera ganila, da se je obrnil k množici in ji rekel: "Povem vam, take vere še nisem našel v Izraelu!"

Vidite, nikjer ni našel Gospod take vere, kakor ravno v Kafarnaumu. — Pa o tej veri nam pričuje tudi današnji evangelij. Sv. Matevž, kojega evangelij se nam bere danes, omenja ta dogodek le bolj površno; obširneje pa govori sv. Marka. Kristus Gospod je prišel v Kafarnaum. In komaj se je raznesla novica, da je Gospod tu, so hiteli ljudje iz vseh krajev mesta, da bi videli Gospoda. Hiša, kjer se je ustavil, dvorišče, vse je bilo naenkrat polno. In kaj je privedlo ljudi k Gospodu? Bila je vera — slišati so hoteli Sina božjega, nebeškega učitelja. Prinesli so pa mrtvoudnega človeka na nosilih, da bi ga Gospod ozdravil. In ker radi množice ljudi ni bilo mogoče priti v hišo, so nosači šli z nosili na streho, so streho prodrli in spustili mrtvoudnega doli pred Kristusa. Vidite, kaka vera! Verovali so, da ga Gospod more ozdraviti, zato so samo skrbeli, da bi prišli z njim pred Kristusa Gospoda. Sv. evangelista Matevž in Marka pristav-

ljata k tem: "Ko je pa Jezus videl njihovo vero, je rekel mrtvoudnemu: Zaupaj sin, odpuščen si to tvoji grehi; vstani, vzemi svojo postelj in idi domu!" In mrtvoudni je bil ozdravljen še tisto uro.

Taka je torej bila vera Kafarnaumčanov. Radi te vere je pa tudi slovel Kafarnaum in se imenovalo mesto Gospodovo. Ko bi prijatelji, vsaka župnija bila res župnija Gospodova, ko bi bila v vsaki župniji tako živa in trdna vera! Skrbimo, da bo tako. Vsak izmed nas naj bo pravi apostol! Skrbite v prvi vrsti, vi stariši, da bote vsadili v srca svojih otrok pravo vero, vero v Boga, vero v Jezusa Kristusa! Naj vera z njimi raste! Kolikor le mogoče, jih poučujte o Zveličarju, o njegovem rojstvu, njegovih čudežih, njegovih smrti, da bo vera v njihovi sredi napravila globoke koronine. Sploh vsi odrasli skrbite za to, da se bo vera v župniji širila, da se bo utrjevala. Storitve to lahko v mesebojnem poučevanju, posebno z razširjanjem dobrih knjig in časnikov. Tako bote vršili pravo apostolsko delo, potem se bo pa tudi naša župnija, naša naselbina lahko imenovala župnija, naselbina Gospodova.

Kafarnaumčani so se nadalje odlikovali s pravo krščansko ljubeznijo. Sv. Pavel pravi v listu k Korinčanom: "Ko bi imel vso vero, da bi lahko gore prestavljal, pa ne bi imel ljubezni, nisem nič!" Z vero mora biti združena ljubezen! In to so Kafarnaumčani imeli. Odkod pa vemo to? Iz sv. Pisma. Opozorujem vas pa najprej na to, da je v ljubezni obseženo dvoje: ljubezen k Bogu in ljubezen k bližnjemu.

Imeli so ljubezen do Kristusa, in sicer resnično, gorečo ljubezen. Dokaz nam je to, da so ga vedno radi sprejeli. Betlehemska Kristusa niso hoteli sprejeti, ga niso poznali, rodil se je v revnem hlevu. Nazaretčani so ga, nahujskani od farizejev, izgnali iz mesta, peljali so ga vrh gore in ga hoteli vredi doli raz njo, pa Gospod jim je ušel; Jeruzalemski so ga obsodili na smrt in ga križali. Samarjci ga niso hoteli pustiti v mesto, da so apostoli klicali ogenj iz neba na nje. Kako drugače so se pa obnašali Kafarnaumčani proti Gospodu! Kakor hitro je prišel k njim, so ga z veseljem sprejeli, prihтели k njemu kakor piščeta k kokliji. Ostali so pri njem in poslušali njegove besede. Da še več: Kakor pripoveduje sv. Lukež, so se na njegov prihod vedno pripravljali in se veselili. To je bila prava ljubezen k Kristusu.

Pa tudi ljubezen do bližnjega so javno kazali. Dokaz imamo v današnjem evangeliju. Bil je mrtvouden človek, ki si sam ni mogel pomagati, pa ga niso pustili brez pomoči; pomagali so mu, in kakor hitro je prišel Gospod v mesto, so ga takoj nesli k njemu. Vidite, delo usmiljenja in ljubezni! Tu vidimo to, kar je Kristus učil: "Otroci! čiči novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil."

Prijatelji, skrbimo, da bo tudi v naši župniji zavladala ljubezen. Ljubezen do Jezusa Kristusa, prejemajte ga v sv. obhajilu! Imate svojo cerkev, prihajajte radi k Gospodu! Ljubite se med seboj! Izkazujte si dela ljubezni in usmiljenja! Reveže, pravi Gospod, bote imeli vedno med vami; ljudje imajo razne križe in težave. Pomagajte drug drugemu, da bote dobri učenci Gospodovi!

Kafarnaumčani so se pa odlikovali tudi v tem, da so imeli strah božji. Boga moramo ljubiti, pa se ga tudi bati; bati, da ne bi izgubili njegove ljubezni. Bog je velik, je vsemogočen, je

najbolj svet! Kafarnaumčani so imeli tak strah božji. Današnji evangelij nam to pove: "Množice pa, ki so to videli, so se bale in slavile Boga!" Bali so se Boga, in ta strah jih je varoval hudega, da je Gospod rad zahajal k njim.

Skrbimo, da bomo tudi mi imeli ta strah božji. Pričetek modrosti, pravi sv. Duh, je strah božji. Kdor se Boga boji, bo svoje življenje prav uravnil in bo mislil na konec, na sedbo božjo. Kako prijetno bi bilo na svetu, ko bi med ljudmi vladal povsod strah božji! Skrbimo, da bo strah božji po naših župnijah raste! Vcepite ta strah božji v srca vaših otrok, vcepiljate ga v svoja srca!

To so bile te tri lastnosti, da se je mesto Kafarnaum lahko imenovalo mesto Gospodovo: vera, ljubezen in strah božji.

Daj Bog, da bode te čednosti vladale tudi med nami, da bo tudi naša župnija, naša naselbina res župnija, naselbina Gospodova! Amen.

ZDRAVSTVO.

Priporočilo za uživanja jajc.

Chikaški zdravstveni komisar H. N. Bundensen M. D. priporoča publiko v svojem bletinu uživanje jajc. O uživanju jajc pravi to le:

"Jajca spadajo med najtežnja jedila. Za mlekom je jajce najbolj tečna jed, ki ima vsebi koncentrirana vsa ona hranilna sredstva, ki so mladim in starim, bolnim in zdravim najbolj potrebna. Jajce je zelo tečno in vsebuje sledeče sestavine apno, fosforus, železo in je posebno bogato na vsebini vitaminov. Jajce je najbolj zdravo za oslabele, zlasti jetične, ali drugače oslabele ljudi. Otrokom pospešuje rast in moč (ker vsebuje dobri deli solitrove kisline in tudi drugih mineralnih sestavin, ki so potrebni zobovju, očesam, lasem in sploh za vzdrževanje dobrega stanja človeškega telesa.

Dr. Bundensen pravi: "Eno jajce na dan bo pospeševalo rast in zdravje otroku, utrjuje zdravje in moč v odrasli mladini, prinaša rdeča lica na obraze oslabilih in obolelih ljudi, vzdržuje matere pri hladosti in daje očetu moč pri delu."

Odkod dobi otrok gliste?
Samo od tega, ker je hrano z nesnažnimi rokami. Znano je, da se zaredi glista iz jajčeca. Otroci dobi tako jajčece na roko, ko bruska v pesku in blatu, kjer so skoraj povsod ostanki raznih gliv in odpadkov. Če potem otrok je z umazanimi rokami, poje jajčeca z jedjo vred in tako se potem v črevesu zaredi iz jajčec gliste. Če mati ne skrbi dovolj za snažnost, če si otroci ne umijejo rok po opravljenju potrebe, potem se lahko mati in drugi večji otroci dobe gliste. Zato, umivajte si roke pred jedjo! Držite otroke v vedni snagi, ker v nesnagi se rede in širijo bakterije, iz katerih nastajajo bolezn. Otroci naj tudi ne nosijo umazanih rok ne prstov v usta. Matere pazite nato in marsikateri bolezn se boste izognili.

Človeška slina —strup.
Da se rane, v katere je prišla človeška slina, težko celijo, vemo vsi in to je dalo tudi povod, da slino smatramo za strupeno. To spoznanje je že jako staro in je podprto z mnogimi dokazi. Prvi grški zdravnik Galen pripoveduje, da je videl, kako so škorpionja umorili s človeško slino. Aristotel pripoveduje v enem izmed svojih spisov, da je imela njemu znana deklica tako strupeno slino, da je puščica s to slino namazana delovala kot najhujši strup. Plinij, rimski pisatelj, tudi pripoveduje, da se celo kača boji človeške sline. Znani nemški eksperimentar Eberle je v sredi 19. stoletja delal poizkuse s svojo

slino in je našel, da je bila slina, ki jo je izločeval v jezi, bolj strupena. Odkod prihajajo strupeni učinki sline niso vedeli do časa Pasteurja, šele ta je dognal, da leži strup v mikroorganizmu. Sedaj poznamo nad 30 vrst mikroorganizmov, ki žive v človeški slini in se tam zelo hitro množijo. Mnogo teh mikroorganizmov je vzrok, da se po ekstrakciji zoba zastrupi kri pri količkaj nepravilnem ravnanju. Seveda je v slini še večje število bakterij, ki pa so neškodljive.

Zato vidite je tudi nevarno poljubovanje otrok po tujih ljudeh. S poljubom prenesete bacile, pustite strupeno slino na obrazu ali ustnicah otročiča, ki to potem vse izsesa in si zastrupi svoj sistem. Zato noben tuj človek naj ne poljuba je tujih otrok.

POLICISTI V BOJU Z BLAZNIM ČLOVEKOM.

Birmingham, Ala. — V neki tukajšnji hotel je prišel na stanovanje C. Rose iz mesta Pratt. Bila mu je odkazana soba v hotelu, iz katere se pa Rose ni ganil dva dni. Ker se je zdelo to sumljivo hoteljskim uslužbencem so šli trkati na vrata in gosta klicali, a namesto odgovora je prišel Rose streljati v vrata. Vodstvo hotela je bilo primorano poklicati policijo. Prišedši policaji so takoj spoznali, da imajo opraviti z blaznim človekom, hoteli so dobili iz sobe živega, zato so spuščali v sobo tako zvane "ammonia" bombe, s katerimi bi ga bili le omamili. Ker pa je blaznež odprl okno, niso bombe učinkovale. Med tem je Rose neprestano streljal v vrata in raznil enega detektiva. Policija je poklicala na pomoč gasilce, nakar se je zbrala pred hotelom dvatisoč glava množica, med katero je Rose oddal tudi več strelcov, a k sreči ni nikogar zadel. Prišedši gasilci so brizgali vodo v sobo, a tudi to ni nič pomagalo. Policisti so se nato pozlužili revolverjev in s silo odprli vrata, na sredi sobe je ležalo truplo blaznega gosta zadeto od več krogel.

DR. HARVEY REŠEN.

Peking, Kitajsko. — Dr. Harvey J. Howard, iz Rockefellerjeve bolnišnice v Pekingu, katerega so pred štirimi meseci ugrabili kitajski banditi je rešen. Banditi so postopali z zdravnikom še dosti lepo, le odkupnino so hoteli imeti in orožje. Ko so dobili zahtevano so zdravnika izpustili na svobodo.

EKSPLOZIJA, TRIJE MRTVI.

Herin, Ill. — V rudniku št. 7. je nastala eksplozija plinov, trije rudarji so prišli ob življe-

Kampanja za 700 novih naročnikov!

Izredna prilika! Izredna kampanja! Izredna prilika!

Ponovite svojo naročnino sedaj! Pridobite novega naročnika sedaj!

Zakaj pa? Zato, ker sedaj dobite list še za staro ceno

\$4.00

"AMERIKANSKI SLOVENEK" začne izhajati z mesecem novembrom dnevno petkrat na teden, kar je toliko kot dnevnik. Za dnevnik bo tudi višja naročnina. Zato je koristno za vsakega naročnika, da ponovi in podaljša svojo naročnino še za naprej v tem času, ko velja še stara cena \$4.00. Sedaj je prilika, da poagitira vsak naročnik in pidiobi gotovo vsaj enega novega naročnika za Amerikanskega Slovenca, ker zdaj si ga lahko naroči vsak še za staro ceno \$4.00. Č tatelji in naročniki nepozabite tega!

Katoliški Slovenci agitirajte v tem času za nove naročnike!

Phone: Canal 4340.

VINKO ARBANAS
Edini slovenski cvetličar v Chicagu.
1320 W. 18th Street, CHICAGO, ILL.
Vence za pogrebe, šopke za neveste in vsa v to otroko spadajo dela izvršujem točno. Po naročilu dostavjam na dom.
Cene zmerne.
1438 E. 95th St. CLEVELAND, OHIO.

SLOVEČI UMETNISKI FOTOGRAFIST
Nemecek
1439 W. 18th St. IZDELUJE NAJBOLJŠE SLIKE!
SVOJ POKLJ VRŠI ŽE S 36-LETNO IZKUŠNJO!

BRIVNICA NA PRODAJ! !
Vse podrobnosti se izve pri lastniku na 2059 W. 22nd Pl. Chicago, Ill. p. t. s.

POZOR ROJAKI IN ROJAKINJE!
NA MILIJONE ljudi bi ne bilo danes brez las, ko bi vsaki ob pravim času rabil Wahčičevo Alpen Tinkturo, katere je najboljša in uspešna na svetu za proti izpadanju in za rast las. Brushin tinktura zoper sive lase, od katere postanejo lasje popolnoma naravni. Dalje imam najbolj uspešna zdravila, kot za rane, opekline, bole, turrove, kraste, grinte, lišaje, solnčnate pike in prabute na glavi, za revmatizem ali trganje, kurje oči, bradavice, potne noge i. t. d. Kateri bi rabil moja zdravila brez vsehpa mu povrnen denar. Pišite takoj po cenik, ga pošljem zastoj.

FRANK KURNIKU
6121 St. Clair Avenue, Cleveland, O.
Ravno tako se obrnite do njega v vseh drugih zadevah, tika-jočih se našega podjetja: glede oglasov, tiskovin itd. Mr. Kurnik je tudi zastopnik za list Ave Maria in St. Francis Magazine.
1436 E. 95th St. Cleveland, Ohio

NAŠA MLADINA — NAŠE UPANJE.

Počitnice so končane: naša mladina gre zopet v šolo. Ta mladina bo v bodočnosti Zdržene države še bolj povečala. Toda, če hočete da bodo vaši otroci kaj dosegli, morajo biti zdravi in močni. Takojšnja pozornost na bolezen in slabo zdravje je velike vrednosti, ker se ž nji morda še lahko zdravljenje prepreči. Trinerjevo Grenko Vino ta najbolj zanesljiva želodčna tonika je znana že zadnji 35 let; isto bi moralo biti zdaj začetkom jeseni pri vsaki družini in v vsaki hiši. To zdravilo je za stare in mlade ljudi. Izčrpa želodec, utrjuje ves prebavni sistem in krepa kri. Vživajte to-vino, pa ne boste imeli več slabega okusa, zabasanosti, neprebave, glavobola in sličnih želodčnih neprilik. Vaš lekarnar ali prodajalec zdravil ga ima v zalogi. Imejte doma pri rokah tudi Trinerjev olajševalec kašlja (Triner's Cough Sedative), ne-prenekno zdravilo zoper prehlad. Ako teh zdravil ne morete dobiti kje v bližini, pišite na: Joseph Triner Co., Chicago, Ill.

MATHILDA LUDWIG
CORSETS (MODRCI)
IN POTREBŠČINE ZA ŽENSKE

se preseli v večje in udobnejše prostore na 2202 W. 22nd St. Chicago, Ill.

NAZNANILO!

Slovincem v Chicagu in okolici naznanjam, da sem pričel obrt

EXPRESSMAN

Na razpolago bom vsen vsak dan, za prevažnjo pohištva ob času selitve in druge stvari. Dovažal in razvažal bom premog, drva, sem na razpolago tudi za dovažanje grozdja s trga, kadar istega kupite.

Vsemu občinstvu se prav topla priporočam v naklonjenost. Kadar rabite expressmana pokličite vedno mene osebno ali telefonično številko Canal 5889. Kadar boste vprašali osebno pridite na naslov:

Martin Gabor

1845 West 22nd ST. 2nd Floor CHICAGO, ILL.
Nad Mr. J. Gottliebovo trgovino.

ŠTEVILKE GOVORE!
Kranjsko - Slovenska Katol. Jednota
S SEDEŽEM V JOLIET, ILL.
je že izplačala od svoje ustanovitve do 1. augusta 1925. skupnih podpor v znesku:
\$2,568.070
Slovinci in Slovenke! Pristopajte torej v PRVO NAJSTAREJŠO IN NAJVEČJO slovensko kat. podporno organizacijo v Ameriki!
Za ustanovitev novega krajevnega društva zadostuje 8 članov (ic). Nagrada za ustanovitev takega društva znaša \$20.00.
Za pojasnila in drugo se obrnite na glavnega tajnika:
JOSIP ZALAR-JA,
1004 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

GLADIATORJI

Zgodovinski roman iz leta 70. po Kristusu. —
Angleški spisal G. J. Whyte Melville. Převedel Paulus.

"Eumolpus," je dejal, ko je prinesel suženj velikanskega soma na še večjem krožniku, "ne boj se ga! Vreden tvoj nasprotnik je in tvoj rojak! Povrh je komaj včeraj zapustil Raveno. Zares, to naše lepo ležeče mesto nam pošilja največje ribe in najširša pleča! Poskusi ga s čašo Chiana in povej, ali ti je borbena sola pokvarila okus za domače ribe!"

Vzgoja in poklic sta gladiatorje posirovila, pa za njegov rojstni kraj je Eumolpu še vedno ostalo mehko srce. Celo spomin na mladost se mu je včasih kakor sen prikradel v dušo, — spomin na peščeno, vetrovno obrežje ob jadranskem morju, na valove, ki so udarjali ob zidovje pristanišča, na kodraste črno-oke otroke, ki je izmed njih eden bil tudi on in ki so igrali in se preganjali ob morju.

Začutil je mehko otoplost in tribunov uglede je rastel v njegovih očeh. Saj je govoril z njim kakor s človekom in ne kakor z živaljo. S svojimi šaljivimi, pa dobro premišljenimi besedami si je pridobil tribun junaka, ki je bil pripravljen, iti zanj v smrt, če bi bilo treba.

In tako je storil z vsemi drugimi. Rufusu je naslikal srečo podeželskega življenja in svobode, ki je uživa rimski meščan na svojem posestvu v bližini mesta, sedeč na svojem lastnem pragu in gledajoč večerno zarjo, ki se žari v belih Apeninih. Pripravljeno mu je, kako bo priznaval sadno drevje, delal v vinogradu, strigel ovce in redil živino. Tako živobarvno sliko kmetskega življenja mu je podal, kakor bi sam kmetoval celo svoje življenje.

"Le eno noč —", mu je pravil prijateljski, "pa bom jaz pri tebi v gosteh na tvojem domu gori v hribih! Pol tucata takih udarcev, kakršne si delil doseđaj za zabavo, moj junak, pa nikoli več ne boš grabil za jeklo, razen če boš prišel za plug ali pa za lovsko kopje. Pri Cereri, prijatelji, zlata žetev vas čaka noč, zrela za srp!"

Za Rufusa je bilo par oralov zemlje in svobodno življenje pri ženi in otrokih vsa sreča, ki si jo je mogel želeči. Njegova od vina razgreta domišljija mu je slikala bodočnost v najmamljivejših barvah in za trdno je bil odločen, da se bo boril in si zaslužil svojo srečo.

In tako je še mamil tribun Hirpina in druge po vrsti, prijemajoč vsakega tam, kjer je bil najboljše.

Medtem je vstopil Euchenor in s temno nevoljo na lcu sedel na svoj prostor.

Placid ni vedel, kje se je Grk tako dolgo mudil, toda ni hotel motiti uspeha svojih besed z nezaupnim popraševanjem. Vljudno in prijazno ga je pozdravil in mu odkazal divan. Pa sumil je izdajstvo, četudi je Euchenor hitel pripovedovati vzrok svoje odsotnosti.

"Čul je nemir v bližini," ga je opravičeval tribun, "ko ste vi šli v hišo, pa je stopil k najbližnji stražni četi svojih tovarišev ter se prepričal, da niso bili napadeni. Straža je precej oddaljena, zato se je nekoliko zamudil."

"Glej, da nadomestiš izgubljeni čas," mu je rekel in dal sužnju znamenje, da so napolnili njegove krožnike in njegovo čašo. "Čim bolj pozen, tem bolj dobrodošel!"

V srcu pa je pri teh prijaznih besedah sklenil, da bo postavil Grka na čelo čete, ga vzel pod svoje neposredno nadzorstvo in ga pri najmanjšem znamenju izdajstva in omahovanja prebodel z lastno roko.

Končno je bil ukročen silni glad mečeborcev. Jed za jedjo je sledila v nepretrgani mnogoličnosti in vsake so se lotili z neodjenljivo odločnostjo, da so se čudili domači sužnji, ki so bil vajeni svojega vedno do grla sita tega gospodarja. Celo tribun se je zastoj trudil, da bi dohajal svoje goste, četudi je vse storil, kar je bilo v njegovih močeh, in si je mnogo domišljeval, koliko more snesti in po-

piti. Krepka, vednih bojov in vednega dela vajena narava gladiatorjev je bila zmožna, použiti silne množine jedi in pijače, ne da bi čutila posledice, ki jih ima požrešnost in nezmernost za slabše ljudi. Pri tem so pili in pili in se brezskrbno vdajali dvomljivemu veselju opijanjenja, ne da bi jim bilo treba plačati kazni za svojo nezmernost. Sveži zrak, par minut telesnih vaj, — pa so bili zopet hladni njihovi možgani, bistre njihove oči, in vsa njihova narava še krepkejša in podjetnejša po takih razkošnih izgredivih.

V skrajnem telesnem zadovoljstvu so ležali gladiatorji leno po svojih divanih. Čase so se še polnile in naglo spet praznile, pa bolj iz navade ko zavoljo žeje. Vsi so govorili obenem. Vsak je gledal sedanjost in bodočnost v rožnati luči popitega vina.

Dva pa sta bila v celi družbi, ki se nista dala zamotiti in zapeljati, da bi pozabila na nevarni in usodni nočni posel, ki sta štela čas in opazovala svoje ljudi v njihovih nasledujočih si razpoloženjih zadovoljstva, dobre volje, razposajenosti in drznosti, jih ustavila kratko pred pijanostjo ter zagrabila trenutek, ko je bilo železo ravno dovolj vroče za kladivo. Isto misel sta oba imela, ko so se srečale njune oči, iste besede so bile na njunih ustih, pa Hipija je govoril prvi.

"Nič več vina nočoj, tribun, ako hočemo na delo! Amfiteater je poln občinstva, arena je pripravljena, igra plačana. Ko zasede pretor svoje mesto, smo pripravljene, da začnemo!"

Placid ga je pomenljivo pogledal, zagrabil blestečo se čašo in se dvignil.

Njegova nenadna kretanja je vzbudila splošno pozornost. Vsi so umolkli in ga gledali.

"Prijatelji," jih je nagovoril, "zvesti mečevalci, dobrodošli gostje! Poslušajte me! Nočoj zažemo cesarjevo palačo, prevrnemo imperij, sunemo cesarja s prestola! Vse to vam je že znano, nekaj še morate vedeti! Eden je ušel, ki ve za zaroto! — Eno uro še, pa bo morebiti prepozno! Dobri prijatelji smo, vsi smo v isti galeri, komaj za streljaj od nas leži zemlja — Pa vihar se dviga, valovi butajo ob njene deske. — Ali hočete napeti svoje mišice in priveslati ladjo varno z menoj v pristanišče?"

Primerja je bila priljubljena in je odgovarjala njihovemu okusu. Odobravanje in pritrjevanje mu je donelo naproti od vseh strani, ko je končal. "Hočemo! Hočemo!" — "Skozi vihar in solčni žar!" — "Proti vsem vetrovom in nevihtam!" so klicali drzni glasovi. Ni bilo dvoma, pripravljene so bili na vse.

"Se libacijo Plutonu" je pridjal tribun in izpraznil čašo.

Gostje so planili na noge in z divjim krikom storili po njegovem zgledu. Nato pa so se uvrstili v pare kakor so bili vajeni v amfiteatru, in Euchenor je vzkliknil z zlobnim smehom:

"Morituri te salutant!"

Dovolj je bilo!

Z izzivajočo drznostjo in divjim posmehom so pograbi gladiatorji usodne besede. Usmiljenja, kesanja ni bilo čuti v njihovem blaznem kričanju. Po dva in dva so korakali po dvorani ob glasovih svoje strahotne pesmi. — Otrseli so se vinskih duhov, planili k orožju in Placid se je postavil na čelo svoje izbrane čete z zmagonosnim prepričanjem, da mu, naj pride kar hoče, ti junaki ne bodo odpovedali v njegovi zadnji, odločilni igri za življenje in smrt.

*Pred popivanjem ali po njem so darovali Rimljani Plutonu, bogu podzemlja. Izlili so nekaj vina na tla, kar je ostalo, pa so izpili. To je bila libacija.

GROZDJE ZA CHICAŽANE!!!

Slovenecem v Chicagi in okolici naznanjam, da bom dovedel v Chicago v slovensko naselbino več kar najboljšega grozdja z lastnega vinograda iz Fresno, California. Grozdje je prvovrstno in vsakdo bo zadovoljen z njim. Imam ga sledeče vrste: Moškotel, Sutana, Thompson, Serbian Blue in Carrinyon Black.

Kje ravno se bodo nahajale naše kare bo naznanjeno v tem listu. Pridite in preskrbite se z dobrim grozdem.

Frank Stefanich
VINOGRADNIK IZ FRESNO, CALIFORNIA.

POZOR!

Naročila za Chicago sprejema že vnaprej

JOHN ŠTAYER

1952 WEST 22nd PLACE CHICAGO, ILL.
PHONE: CANAL 1404

Pokličite ga na telefon in oddajte svoje naročilo vnaprej.

SEVEDA FOREST CITČANI

Vedo, da se kupi najboljšo vsakovrstno železnino, ki se jo potrebuje bodisi pri grajenju domov, garaž ali karinegakoli poslopja, kakor tudi najboljšo raznotero pohištvo po najnižjih cenah pri znanem trgovcu

BENJ. EICHHOLZER

Trgovec z vsakovrstno železnino
527 — Main Street. Forest City, Pa. (T.)

KADAR HOČETE

prodati Vašo hišo, naznanite to meni. Če ste se namenili kupiti hišo oglašite se pri meni in jaz Vam bom postregel v Vašo zadovoljnost.

ZAVARUJEM

hiše proti ognju, tornado. Ravnotako zavarujem pohištvo, automobile proti vsaki nesreči. To se pravi, kar kdo drugi zavaruje, tudi jaz zavarujem.

Kadar potrebujete kako notarsko delo, vedite da iste tudi jaz izvršujem. Za vse se občinstvu toplo priporočam.

Joseph Zupančič

PRODAJALEC HIŠ IN ZEMLJIŠČ, ZAVAROVALNI URAD IN NOTARSKA PISARNA

1824 W. 22nd Place Chicago, Ill.
Phone CANAL 7180

Za dobro pohištvo

SE obrnite vedne na staro poznano veletrgovino.

Ako hočete Vaše domove opremiti s trpežnim in dobrim ter lepim pohištvom, tedaj pojdite tja, kjer se take pohištve prodaja.

Ako hočete imeti v Vaši kuhinji dobro peč, dobro kuhinjsko posodo tedaj pojdite iste kupiti h

W. SZYMANSKI
VELETRGOVINA Z RAZLIČNIM POHIŠTVOM.

1907 BLUE ISLAND AVENUE, CHICAGO, ILL.

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Peter Zgaga me je postavil za urednika. Piše namreč: "Odkar urejuje Trunk, se le pomilovalno smejemo." S "pomilovalnim" smehom pač ne bo dosti, jaz se smejem "prisrčno," hitro to bo več vredno.

Pri "pomilovalnem" smehu mora Peter Zgaga očitno večkrat zadremati, ali kakor pravimo začinkati. Kdor drema na stolu, temu se tudi hitro kaj zasanja. Ko se je Peter Zgaga zbudil iz sanj, je hitro zapisal: "Trunk uprašuje, kdo je pisal dopis, ki je bil pred meseci priobčen s podpisom: 'Članica društva št. 78, K. S. K. J.'" Kje in kdaj, g. Zgaga, sem jaz to pisal?? Navedite dan in številko in časopis ali kaj, kjer bi bil jaz to pisal, potem dalje govorimo o tem, kar Vi iz takih sanj gobeždujete, ko po svojem zavijate o tem slučaju: "Gospod Trunk, še vi si enkrat tako nesrečno opecite prste kot si jih je opek el gospod Grdina, pa bo sklad za Dom slepcev v Ljubljani za dve sto dolarjev na boljšem." Kaj, ko bi Vi plačali za Dom to svoto, ko se Vam tako sladko sanja? *

"Uprašaj Trunka, on ve vse, razloži vse," pravi naročnik A. S., S. Chicago, žarkometu. Ta mu je ustregel. Čemu bi jaz ne? Vem, da mene in stvar samo zakravlja, a radi drugih naj bo malo odgovora, s katerim pa on ne bo zadovoljen, kar vem že naprej. Reveži, ki nimajo in ne morejo dati, naj ne bodo v skrbeh, si lahko na drug način pomagajo, ako hočejo. A kdor ima kaj, si tudi lahko na drug način pomaga, obenem pa tudi tako, da prostovoljno kaj da od tega, o čemur je samo najemnik, ne lastnik, kakor jasno pove Krist sam. Trunkova "vsevednost" in razlaganje lahko izostane, ker to ve vsak pošten kristjan; kdor pa noče vedeti, samo zaviljati, pa ničesar ne ve.

Varnostne naprave Mr. Molek se je spravil nad te naprave in jih naprtil cerkvi in meni na hrbet. Najprej nekaj o posameznostih v tem, kar je g. Molek spravil baje iz mojega "trunka."

"Umor na debelo v rudniku in tovarni ni zločin. . . niti ga ni cerkev zapisala med smrtne grehe." Govori o umoru, ne o kaki nesreči, o umoru, kjer se delavci po rudnikih in tovarnah ubijajo po preudarku. Sicer ne vem, on bo to bolj vedel, če res mora kje kak rudnik ali kaka tovarna biti, ki ubija delavce namenoma, ker le tedaj se o umoru more govoriti. Pa recimo, da bi bilo tako. Kako g. Molek, morete predrzno trditi, da cerkev takih umorov ni zapisala med smrtne grehe?? Kako morete dalje enako predrzno trditi, da "se duhovni niti ne zavedajo, da se je zgodila krivica ubitim delavcem, kaj šele, da bi bil izvršen zločin?" In dalje, da "je to dokaz, da cerkev in naklonjena delavskemu razredu, dasi živi od delavcev?"

Taka pisava je demagogija, preračunjena za delavce, katerim se gladi brada, in preračunjenja za smešenje cerkve in duhovnikov.

Umori se pa menda vršijo ne toliko preračunjeno, kakor vsled pomanjkanja varnostnih naprav. Tudi v tem slučaju, če je pomanjkanje naprav zločinsko, bi bila Molekova trditve brez vsake podlage, samo preračunjena demagogija.

Zdaj naprave. Pejte, pejte. Ali naj hodim jaz ali morda škof po rovih in pregledujem, če so povsod varnostne naprave?? Imam interes na tem, da so povsod naprave, pa ste res

blazni, da zahtevate to od mene ali cerkve, da se pobrigamo za te naprave??

Tajnik Hoover je zadnjič objavil 28 guvernerjev na konferenco za prvo pomoč v rudnikih. Zakaj ni povabil tudi mene ali papeža ali vseh škofov??

Zadnjič je v majni ubilo delavca, očeta 9 otrok. Kako železno pokrivalo bi ga bilo rešilo. Ali si bo g. Molek upal trditi, da jaz nisem naklonjen delavcem, ker nisem se pobrigal za tak železni klobuk?? Takih gorostasnosti naj bi resen človek, s katerim se Mr. Molek rad postavi, ne zapisal kar tja v en dan.

Stvar ima čisto drugo podlago. Mr. Molek hoče na vsak način dati krščanstvu zausnično, pa se flikne samega sebe.

Nedavno je pisal, naj krščanstvo napove bankrot. Ga ne bo in mu ni treba. Krščanstvo uči, da so baroni in delavci enako po božji podobi ustvarjeni, krščanstvo zahteva po svoji moralni, da se življenje delavca štiti, da se ga ne sme izkoriščati, da delavec ni suženj. Ako so baroni krščanski in ne napravijo zadostnih varnostnih naprav, spravljajo delavce v nevarnost, recimo, jih ubijajo, jih smatrajo samo za hlapce, za sužnje, potem so "krščanski" le po imenu, a krščanstvo ni krivo, ako se kdo ne ravna po jasno začetih, moralnično strogo obveznih predpisih. Predpisi in obveznosti so tu.

Zdaj se pa podajamo na Molekovo stališče. On odklanja krščanstvo, ker se baroni ne ravnavajo po njegovih predpisih, in ker se baje duhovniki in cerkev ne briga za to, da bi barone k temu prisilili. Namigava na svoje stališče, ki izhaja iz njegove evolucije, da je namreč človek razvita žival. "Človek je dandanes človek, ni več žival, pa naj se je razvil iz še tako odurne živalske forme," tako moško poudarja. To je toraj vendar vsaj nekako "človeško" stališče. A kakšen je ta Molekov človek? Kako, da je eden baron, drugi pa hlapec? Kako, da eden "je v potu svojega obraza kruh," a drugi kruha ne more pojesti? Kje ima ta "človek" kako moralo, ki bi baronu zapovedala, da ne sme delavce moriti? Kje je podlaga predpisa, da morajo biti varnostne priprave za delavce?? Komu bi bili baroni moralnično odgovorni za izkoriščanje delavcev? Ta Molekov človek namreč ne pozna Boga, ne duše, ne odgovornosti, ne posmrtnega življenja. G. Molek pravi, da zdaj človek ni več žival, a pozabi povedati, kaj naj tega človeka dvigne na stališče človeka. Tudi ta "človek" bo ostal na stališču živali pri medsebojnem občevaranju, pri borbi za kruh in obstanek, in to stališče se glasi: ali jaz tebe, ali ti mene.

Če ima že krščanstvo s svojo strogo moralno obveznostjo težave, kaj bo zamogo potem stališče, ki nima moralne podlage?

Ostanem pri tem, da je Molekovo stališče potiskavanje človeka na živalsko stopnjo in da ni zadostnega uzroka, če se proti temu stališču kdo upre.

LED! LED! LED!

V vročih dneh mora imeti vsaka gospodinja led, da hladi z njim pijačo, da meso ne zadiši, mleko ne akisa, i. t. d.

Čistaške slovenske gospodnje kupujejo led od slovenskega ledarja. Katera ga od slovenskega ledarja še ne kupuje naj to stori: Pokličite na telefon: Canal 2886 in vprašajte za:

JOE PAPER
1825 — West 22nd St.
CHICAGO, ILL.

On pripelje led na dom, prodaja in razvaža premog, les in prevaža tudi pohištvo ob času selitev. Rojakom se toplo priporoča.

ZA DRUŠTVA

cerkvena, podporná ter razne slavnosti.

Svetinje, gumbi, trakovi z napisi, regalijske znake itd.

Pečati, štampilje in druge potrebščine naročite pri

AMERIKANSKI SLOVENEK

1849 WEST 22nd STREET
CHICAGO, ILL.

CLEVELANDČANJE!

kadar potrebujete pogrebniha so spomnite vedno na prvi slovenski pogrebni zavod

GRDINA IN SINOV
1053 — E. 62nd St.
CLEVELAND, OHIO
Primitve za bližnji telefon in pokličite:
Randolph 1881 ali 4556.

TOMI STRITAR

se priporoča rojakom za naročila premoga, katerega pripeljam na dom. Prevažam pohištvo ob času selitev in vse kar spada v to stroko.

Pokličite me po telefonu!
2018 W. 21st Place
CHICAGO, ILL.
Phone: Roosevelt 8221.